

**CONCEPTVERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE
BESTUUR, GEHOUDEN OP 13 JULI 2017 IN HET STADHUIS TE HAARLEM**

Aanwezig de leden:

de heer J.J.L. Amand (TH), de heer G.B. van Driel (CDA), de heer F.H. Garretsen (SP), de heer J. Fritz (PvdA), de heer B. Gün (GLH), mevrouw E. de Raadt (CDA), de heer M.J.A.E. Rijssenbeek (D66), mevrouw H.A. van der Smagt (VVD), de heer R.P.J. Trompetter (AP), de heer T.J. Vreugdenhil (CU)

Afwezig:

de heer W.R. van Haga (VVD), mevrouw Z. Klazes (GLH), mevrouw D. Leitner (D66), mevrouw D. van Loenen (PvdA), de heer F.N.G. Smit (OPH), mevrouw L. van Zetten (HvH)

Mede aanwezig:

de heer M. Brander (voorzitter), burgemeester J. Wienen, wethouder J.K.N. van Spijk, mevrouw M. Blaauboer (secretaris)

Verslag: de heer G-J. Timmermans

1. Opening en mededelingen voorzitter

De **voorzitter** opent de vergadering om 17.00 uur en heet allen welkom. Er is bericht van verhindering van mevrouw Leitner (D66) en mevrouw Klazes (GLH).

2. Spreektijd voor belangstellenden

Er hebben zich geen belangstellenden gemeld.

3. Vaststellen van de agenda

De agenda wordt conform het voorstel vastgesteld.

De heer **Rijssenbeek (D66)** vraagt wanneer het Jaarverslag 2016 van de bezwaarschriften-commissie wordt geagendeerd, zoals toegezegd.

De **voorzitter** zegt dit te zullen nagaan.

4. Inventarisatie van rondvragen en mededelingen

De heer **Amand (TH)** heeft een vraag voor de burgemeester.

De heer **Garretsen (SP)** heeft een vraag voor de burgemeester over de brandveiligheid van woningen van Ymere na een renovatie. Hij heeft bovendien een vraag voor wethouder Van Spijk over de bodedienst.

Burgemeester **Wienen** deelt mee dat het college werkt aan beperkte aanpassingen van de huisstijl zodat die voor alle producten digitaal toepasbaar is. Voor de kosten van 20.000 euro is geen apart krediet of raadsbesluit nodig.

Ter advisering aan de raad

5. Brief burgemeester Wienen d.d. 17 mei 2017 inzake geactualiseerd repressief dekkingsplan

De heer **Trompetter (AP)** is van mening dat woningen boven winkels en portiekflats in Oost wel opgenomen zouden moeten worden in de objectenlijst waar aanrijdtijden gemotiveerd voor moeten worden vastgelegd. In beide typen woningen is het immers zaak dat de bewoners bij brand vlug uit hun huizen moeten kunnen komen. In Amsterdam bijvoorbeeld houdt men ten

Conceptverslag van de openbare vergadering
commissie Bestuur van 13 juli 2017

behoefte van de veiligheid voor bewoners en brandweerlieden een aanrijdtijd van zes minuten aan voor portiekflats. Hij heeft vernomen dat soms brandweerwagens met te weinig mensen uitrukken, zodat men ter plekke gekomen niets kan doen. Hij vraagt met hoeveel mensen minimaal wordt uitgerukt en of dit voldoende is. Volgens hem stelt het college de veiligheid in de waagschaal door voor Haarlem geen twee ladderwagens te bedingen. Hij denkt dat de VRK de aanschaf van een extra ladderwagen kan bekostigen uit het eigen budget voor externe inhuur.

De heer **Van Driel (CDA)** brengt in herinnering dat hij bij de behandeling van de VRTK-begroting al heeft aangedrongen op actualisering van de zes jaar oude objectgegevens die de VRK nu hanteert. De VRK geeft aan dat er geen objecten zijn aangemerkt waarvoor gemotiveerd een hogere opkomsttijd is vastgesteld, een mogelijkheid waarin de wet voorziet. De VRK stelt dat men overal binnen de wettelijke grens van achttien minuten blijft. Volgens het CDA mag men alleen afwijken tot maximaal achttien minuten als dat per object gemotiveerd wordt. De VRK en de burgemeester reageren op vragen in die richting met het antwoord dat de wet op dat punt te streng is. Dat lijkt hem de omgekeerde wereld. Men zou objecten moeten aanwijzen en dan een motivatie moeten geven.

Zijn tweede vraag betreft het beleid van de VRK over vrijwilligersposten. Toen de VRK de vrijwilligerspost Oost wilde sluiten, heeft Haarlem aangeboden extra geld ter beschikking te willen stellen om die post open te houden. Dat aanbod is door de VRK afgewezen en de post is opgeheven. Nu wordt er gemeld dat er een rode plek in het dekkingsplan optreedt omdat er te weinig vrijwilligers zijn voor de post Spaarndam. Hij kan die zaken niet met elkaar rijmen en vraagt welk beleid de VRK rond vrijwilligers voert.

De heer **Fritz (PvdA)** zegt ook niet te kunnen volgen dat enerzijds extra geld voor een vrijwilligerspost niet nodig gevonden werd, terwijl er nu sprake is van onderbezetting.

De heer **Garretsen (SP)** zegt het eens te zijn met de drie vorige sprekers. Er moet een extra ladderwagen komen voor Haarlem, de wet moet nageleefd worden en de gang van zaken rond de post in Spaarndam is ook in zijn ogen merkwaardig. Hij merkt op dat Haarlem altijd twee ladderwagens had en er nu een heeft afgestaan aan Haarlemmermeer. Hij vraagt hoe het kan dat in de binnenstad de gebruikelijke aanrijdtijd voor woningen boven winkels niet gehaald wordt. Hij vraagt of het klopt dat de brandweer soms verkeersdrempels tegenhoudt op plaatsen waar die wel wenselijk zijn.

De heer **Gün (GLH)** deelt de vragen van het CDA en die van de SP over de binnenstad.

Mevrouw **Van der Smagt (VVD)** is het ermee eens dat men de wet moet volgen en objecten gemotiveerd moet aangeven. Zij deelt de vragen over Spaarndam. Zij vraagt waarom de aanrijdtijden voor de binnenstad en de Rijksweg niet gehaald worden. Dat zijn immers dichtbevolkte gebieden waar deze tijden van extra belang zijn voor de veiligheid.

De heer **Rijssenbeek (D66)** vindt in beginsel dat de wet nageleefd moet worden, ook al is die streng. Het lastige aan de discussie vindt hij echter dat men wel het dekkingsplan kan fileren, maar dat daarin zelf al gesteld wordt dat dit plan niet het totaalbeeld is van de brandweerbijstand. Hij is het eens met de grote aandacht voor preventie die dus niet in dit plan staat. Als men in Londen meer werk had gemaakt van preventie door het toezien op het gebruik van bouwmaterialen, was de brand in die flat daar niet zo verwoestend en dodelijk geweest. Hij leest in dit stuk wel dat kortere aanrijdtijden alleen een verschil maken in materiële schade, maar niet in lichamelijk. Dat wordt weliswaar niet onderbouwd, maar hij zegt er toch van te mogen uitgaan dat dit plan is opgesteld door experts die weten waar ze het over hebben. De raad moet zich bezighouden met de kaders van het beleid en moet er daarbij van kunnen uitgaan dat de aangeleverde informatie klopt.

Als de VRK op punten niet kan voldoen aan wettelijke kaders, hoort dat ook op zijn minst goed toegelicht te worden. Verder merkt hij op dat men over de VRK in regionale termen moet gaan denken en niet in termen van gemeentegrenzen.

De heer **Amand (TH)** zegt dat de zorg over de brandgevaarlijkheid leeft onder de bewoners van portiekflats in Oost en Schalkwijk. De zorg voor de veiligheid moet volgens hem beslist omhoog. Hij maakt zich zorgen over nog langere aanrijdtijden als gevolg van het toenemend aantal files in de stad. Hij vraagt om een lijst van alle niet-brandveilige panden en passende antwoorden op alle gestelde vragen.

De heer **Vreugdenhil (CU)** zegt enigszins verontrust te zijn over de onvoldoende uitrusting en de tijdelijke verplaatsingen van materieel naar ander locaties. Gezien de complexiteit van de regio kan het volgens hem voorkomen dat tegelijkertijd op twee plekken inzet van dat materiaal nodig is. Daarom denkt hij dat enige uitbreiding nodig is. Hij is zich ervan bewust dat het hier gaat om een collectief bezit van alle gemeenten, maar voert aan dat hij als raadslid verantwoordelijk is voor de aanwezigheid van voldoende capaciteit in Haarlem. Men kan uitgebreide discussies voeren over de vraag welke gemeente de grootste brandveiligheidsproblemen heeft, maar zijn verantwoordelijkheid voor Haarlem blijft een gegeven. Hij stelt voor deze discussie verder te voeren als in 2018 het nieuwe beleidsplan voor crisisbeheersing met dekkingsplan aan de gemeenten wordt voorgelegd.

Burgemeester **Wienen** zegt dat binnen de VRK is geconstateerd dat er meer efficiency te realiseren valt op het gebied van redvoertuigen. Bij wet is bepaald dat gemeenten zich moesten aansluiten bij veiligheidsregio's. Dat kan men kwalijk vinden, maar het is wel een feit waar men zich aan te houden heeft. De gemeente kan dus niet meer zelfstandig met eigen middelen bepalen hoe alles georganiseerd wordt. Er zijn vijf redvoertuigen in de regio. Volgens de wettelijke normen zou de vijfde in het centrum niet nodig zijn. Voorheen huurde men een extra voertuig in als er ergens een uitviel. Dat blijkt nu niet meer nodig te zijn, men kan dan die van het centrum inzetten, wat in één geval ook al gebeurd is toen het voertuig in Haarlemmermeer uitviel. Maar men is dus op de gewenste sterkte.

De situatie in Spaarndam is inderdaad vervelend vanwege onvoldoende beschikbaarheid van vrijwilligers overdag. Daardoor worden normen daar overschreden. De regio probeert nieuwe vrijwilligers te werven en heeft maatregelen genomen om de kleine post efficiënter te maken. Er wordt daar nu met vier man uitgerukt, waar elders meestal zes gebruikelijk is. Landelijk wordt gekeken of vier overal de norm kan worden. Dan hoeft men niet op de laatste twee man te wachten voordat men kan uitrukken. Vrijwilliger worden bij de brandweer blijft populair onder jongeren, maar men gaat niet zijn hele leven lang meer door zoals voorheen meestal wel het geval was. Een andere optie zou zijn ook in die kleine kern een professionele post te maken, maar dat is niet nodig en realistisch als men dat afweegt tegen de problematiek.

In de regio heeft men verder geconstateerd dat het strikt naleven van de normen voor alle locaties exorbitant veel geld zou kosten, vooral in de dunner bevolkte gebieden. Men heeft in dat kader bijvoorbeeld laten uitzoeken hoe vaak een redvoertuig nou echt nodig is. Dat blijkt zelden het geval te zijn, maar bij elke brand wordt wel een redvoertuig gealarmeerd en ingezet voor het bluswerk. Een levensreddende inzet is maar een enkele keer per jaar nodig. Er zijn ook alternatieve middelen voor. Zodoende worden er bestuurlijk afwegingen gemaakt om te bepalen of een extra middel voldoende verschil voor de brandveiligheid zou maken om de aanschaf te rechtvaardigen. De opkomsttijden zou men voor het hele gebied op de strikte norm kunnen brengen, maar de vraag is of dat veel verschil zou maken voor het feitelijke brandweerwerk. Er zijn in het verleden allerlei afspraken gemaakt over normen, maar als men die allemaal strikt zou naleven, zou dat leiden tot een gigantische kostenstijging zonder noemenswaardige winst in brandveiligheid. Vaak blijkt het dan efficiënter om de schaarse middelen op een andere manier in

te zetten die veel meer oplevert voor de brandveiligheid. Wat meer preventie in Engeland bij die flat had veel meer mensenlevens kunnen sparen en veel materiële schade kunnen voorkomen. Ook de landelijke inspectie pleit voor aanpassing van de normen. Volgens die inspectie behoort de VRK overigens tot de beste veiligheidsregio's in het land en zit men hier vrij dicht op de normen.

Als men ergens de aanleg van verkeersdrempels overweegt, wordt het advies van de brandweer gevraagd, net als aan meer instanties, maar het is geenszins zo dat de brandweer kan bepalen waar die wel en niet mogen komen. Er wordt een afweging gemaakt op grond van alle adviezen.

De heer **Van Driel (CDA)** vraagt of men voor die 12% waarin de norm niet gehaald wordt, niet kan overgaan tot aanwijzing van objecten en een motivering voor de afwijking. Verder blijft hij van mening dat er een onbegrijpelijke tegenstrijdigheid zit in de omgang met vrijwilligersposten.

De heer **Trompetter (AP)** vraagt hoe vaak men met te weinig mensen uitrukt. Hij zegt door de antwoorden niet gerustgesteld te zijn over de brandveiligheid in de regio.

De heer **Gün (GLH)** vraagt of er met de per motie verkregen extra middelen voor preventie op termijn te voorkomen valt dat er nog brand ontstaat.

Burgemeester **Wienen** zegt dat er tot genoeg van de inspectie voor gekozen is om op de kaart precies aan te geven waar de VRK wel en niet voldoet aan de norm. Er wordt gemotiveerd waarom daar wordt vastgehouden aan de absolute norm van achttien minuten. Die keuze heeft te maken met de wens te komen tot de meest efficiënte en effectieve inzet van middelen. Het gaat nu om een simpele verlenging van een bestaand plan. Er is voor gekozen om nu niet een nieuwe lijst van objecten te maken, maar daarmee te komen bij het in de brief aangekondigde nieuwe plan. Dan is ook meer bekend over de landelijke discussie over de normen. Hij stelt voor deze discussie dan verder te voeren.

Voor woningen boven winkels gelden andere normtijden en daar kan men dus collectief niet aan voldoen met de standaardtijden voor woningen. Hij was bij de sluiting van de post in Oost nog geen burgemeester van Haarlem, maar hij kan zich voorstellen dat de VRK toen tot de conclusie gekomen is dat ook zonder die post de hele regio goed bestreken kon worden. Een overbodige post openhouden is dan niet verstandig, ook als Haarlem aangeboden heeft daarvoor te willen betalen. Dat is dus een heel andere situatie dan die in Spaarndam. Desgewenst kan hij daar navraag naar doen, maar hij constateert dat hij over deze kwestie van mening verschilt met de heer Van Driel.

Hij vindt het een te simpele benadering om te zeggen dat het onveilig is omdat men niet voor de volle honderd procent voldoet aan de ooit bedachte normen. Brandveiligheid vraagt volgens hem een totale afweging van de effectiviteit van de inzet. In dat kader loopt ook het landelijk programma RemBrand. Hij stelt voor die discussie verder te voeren zodra het normenkader van RemBrand op tafel ligt.

De **voorzitter** sluit de bespreking af.

6. Brief burgemeester Wienen inzake motie 19 Bewonersparticipatie: Veiligheid, ook dat doen we samen

De heer **Fritz (PvdA)** zegt zich als mede-indiener van de motie te kunnen vinden in de uitvoering in deze vorm om buurtbewoners invloed te geven op de veiligheid in hun buurt. Het idee van loting sluit goed aan op het initiatief dat hij samen met D66 heeft gedaan. Hij kan uit deze brief alleen niet opmaken hoe de bewoners invloed krijgen op de prioriteiten voor hun buurt. Hij onderstreept het belang van tastbare resultaten voor het succes van dit soort experimenten met

participatie. In buurtbijeenkomsten moet men proberen zo concreet mogelijke voorstellen te krijgen waarna de politiek vervolgens zaken kan bijsturen.

Mevrouw **Van der Smagt (VVD)** is blij dat de subjectieve veiligheidsgevoelens nu eens eindelijk de nodige aandacht krijgen onder meer door de burger meer invloed te geven op het actieprogramma voor hun buurt. Zij vindt het nu nog moeilijk in te schatten of het echt gaat werken, omdat er nog geen enkele vorm van meting is opgenomen. Alleen door te meten kan men volgens haar bepalen of er vooruitgang wordt geboekt.

De heer **Garretsen (SP)** vindt eveneens dat nog niet duidelijk is welke invloed de burger concreet kan uitoefenen afgezet tegen de eigen verantwoordelijkheid van de overheid voor de veiligheid. Hij noemt het voorbeeld van Rotterdam waar men via een huis-aan-huisenquête alle bewoners aan het woord laat komen. In situaties waar er veel aan de hand is, zoals bij de Schoterweg, kan men op die manier gericht heel veel informatie ophalen. De loting is volgens hem een beter instrument dan een digitaal platform dat maar een beperkt deel van de inwoners aanspreekt. Hij zegt erg geschrokken te zijn van de uitkomsten van onderzoeken naar woonfraude en pleit voor acties van de politie om dat verschijnsel aan te pakken vanwege de verwoestende werking op de sociale samenhang in buurten.

De heer **Trompetter (AP)** zegt te kunnen leven met dit voorstel. Hij wijst op de eigen verantwoordelijkheid van de overheid voor het stellen van prioriteiten. Hij vraagt om meer meetbaarheid en merkt op dat per buurt en per bewoner kan verschillen wat men verstaat onder subjectieve veiligheid en welke aspecten daarin de doorslag geven. Hij wacht de uitkomsten van de voorgestelde acties af.

De heer **Gün (GLH)** stemt in met de voorgenomen concrete acties. Bij loting worden ook de minder actieve bewoners ingeschakeld, een digitaal platform leent zich meer voor de actievelingen. Hij mist een huis-aan-huisenquête om te achterhalen waar bewoners de handhaving vooral op gericht willen zien in hun buurt. In bepaalde gevallen kan een gerichte inzet van dat middel veel extra informatie opleveren. Hij merkt op dat er met de vorige burgemeester vaak woordenwisselingen waren over de definitie van subjectieve veiligheid, maar dat er nu serieus naar gekeken wordt. Het is hem ook niet helemaal duidelijk wat de invloed van bewoners wordt.

De heer **Rijssenbeek (D66)** is blij met de loting en de bijeenkomst met de raad en bewoners over subjectieve veiligheidsbeleving die naar zijn verwachting inzichten zal opleveren waarmee de bewoners invloed kunnen uitoefenen. Hij is minder te spreken over de gebrekkige uitwerking van participatie en de invloed op het beleid. Het digitale panel is volgens hem geschikt voor een beperkte publieksgroep. Hij refereert aan een bijeenkomst gisteravond over de problemen rond een coffeeshop. Daar bleek hem weer eens dat gewone burgers veel moeite hebben om signalen aan de gemeente over te brengen, ondanks het bestaan van duidelijk gepubliceerde meldpunten. Hij vreest dat er twee werkelijkheden bestaan als het gaat om het meten van overlast en hij denkt dat een digitaal middel er onvoldoende in zal slagen om die twee werelden bij elkaar te brengen. Veel mensen weten niet op welke plek ze welke onderwerpen kunnen melden en bij de meldpunten weet men vaak niet adequaat te reageren. Die combinatie maakt mensen minder meldingsbereid.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** stemt in met het voorstel. Het idee van de loting komt volgens haar voort uit een ander motie. Zij juicht het toe dat er meer oog komt voor de subjectieve veiligheid al valt vaak moeilijk te achterhalen waar dat precies in zit, omdat er veel factoren in het spel kunnen zijn. Zij vindt het te ver gaan om nu al ja te zeggen tegen een voorstel voor huis-aan-huis-

onderzoeken en pleit ervoor eerst goed nut en noodzaak van een dergelijke intensieve aanpak uit te zoeken.

De heer **Amand (TH)** kan instemmen met sommige punten. Hij wijst op het omnibusonderzoek waar ook al veel gegevens uit kunnen worden gebruikt. Hij is een voorstander van een huis-aan-huisaanpak en van uitbreiding van de handhavingscapaciteit. Hij zegt te horen dat veel mensen afhaken als ze eerst een afspraak moeten maken om een klacht te kunnen deponeren bij de gemeente of politie.

De heer **Vreugdenhil (CU)** is blij met de blik op de beleving van overlast en onveiligheid omdat die per buurt nogal kan verschillen. Zo kan men toewerken naar meer maatwerk. Het idee van de conferentie over dat onderwerp spreekt hem aan en hij is benieuwd naar de resultaten.

Burgemeester **Wienen** bedankt voor de uitgesproken steun. Het idee is om de uitkomsten van de verschillende acties te verwerken in het beleid of anders beredeneerd aan te geven waarom dat niet gebeurt. Hij wil de afspraak maken dat de resultaten met de raad gedeeld worden met daarbij de voorstellen voor de wijze waarop die al dan niet verwerkt gaan worden. Dan kan de raad beoordelen welke invloed de bewoners hebben kunnen uitoefenen. Hij wil niet komen tot een soort automatisme om elk door een meerderheid gedeeld idee meteen om te zetten in een prioriteit. Hij is het ermee eens dat concrete resultaten van belang zijn. Over de veiligheidsmonitor zijn bij de Kadernota al afspraken gemaakt. Hij zou het persoonlijk jammer vinden energie te steken in huis-aan-huisenquêtes. De gemeente haalt al veel informatie op via andere kanalen en de vraag is of het veel verschil zou opleveren. Hij zou liever op een andere manier meteen concreet aan de slag willen gaan. Hij kan zich wel voorstellen dat men dat middel in bepaalde situaties gericht inzet om gedetailleerdere informatie en een beter beeld te krijgen. Woonfraude is inderdaad een ernstig probleem, ook in Oost, en daarom ook prioriteit in het integraal veiligheidsplan. Hij kan zich voorstellen dat men voor woonfraude in bepaalde gebieden overgaat tot huis-aan-huisenquêtes. Het gaat daarbij niet alleen om de vraag of er meer handhaving moet komen, maar om een beter beeld te krijgen van de omstandigheden. Het is hem gisteravond bij die bijeenkomst over een coffeeshop ook opgevallen dat veel burgers verdwalen bij al die verschillende loketten van de gemeente op de website. Daardoor komen veel signalen niet op de bestemde plek terecht. Hij zegt toe te zullen nagaan hoe de toegankelijkheid op dat gebied vergroot kan worden.

De **voorzitter** sluit de bespreking af en merkt op dat de burgemeester net een toezegging gedaan heeft over de toegankelijkheid voor overlastmeldingen.

7. Nota Gegevensmanagement

Dit punt is besproken na agendapunt 8.

De **voorzitter** constateert dat de meeste fracties door hun spreektijd heen zijn en vraagt wie hier het woord over wil voeren. Drie fracties melden zich en hij geeft hen de gelegenheid heel kort hun zegje te doen.

De heer **Gün (GLH)** complimenteert de wethouder met dit stuk dat recht doet aan de inbreng vanuit de commissie en goed aansluit bij de gangbare methodieken rond privacy en beveiliging. De zwakke schakel blijft de menselijke factor van de medewerkers. Daarom vraagt hij de nodige aandacht voor de autorisatiematrix en het zo veel mogelijk automatiseren van de keten met onderaannemers. Hij vraagt waar de al langgeleden toegezegde lijst blijft van organisaties die gegevens uit de PRP mogen krijgen met daarbij de criteria die gehanteerd worden voor het verstrekken van die BRP-gegevens.

De heer **Trompetter (AP)** vraagt ook naar die lijst en naar de bijbehorende privacyprotocollen en bewerkersovereenkomsten met de regeling van autorisaties. Hij signaleert op pagina 19 dat punt 4, de uitvoering van ambities conform prioritering, niet ingevuld is en hij is benieuwd op welke termijn dat dan wel gaat gebeuren. Hij vindt het opmerkelijk dat in het stuk gesteld wordt dat medewerkers onvoldoende databewust en bekwaam zijn in het omgaan met dit soort gegevens en hij vraagt zich af wanneer ze wel geacht worden voldoende bewust en bekwaam te zijn. In het stuk staat dat bij open data burgers geen recht hebben op correctie en wijziging omdat daar geen PRP-gegevens in te vinden zijn. Hij vraagt dat recht wel toe te kennen voor het geval gegevens wel te herleiden zijn tot een persoon. Hij vindt dat het stuk te weinig ingaat op de risico's van de smart city en het stapelen van open data. Juist het koppelen van open data wordt een goudmijn voor slimme ondernemers die zich weinig gelegen laten liggen aan die risico's.

De heer **Garretsen (SP)** mist in het stuk maatregelen ter beveiliging tegen hackers en signaleert een overdaad aan Engelse woorden, zoals een Chief Information Officer (CIO).

Wethouder **Van Spijk** zegt dat er momenteel hard gewerkt wordt aan een doortimmerd privacy-beveiligingsbeleid in samenwerking met de VNG en andere gemeentes. De gemeente werkt op dat gebied ook met wisselende bedrijven om de meest actuele kennis in huis te halen. Volgens het protocol moet de toegezegde lijst van organisaties eerst ter inzage gelegd worden. Daarna komt die naar de raad, zoals toegezegd.

Van ambtelijke zijde wordt ingegaan op de vragen van de Actiepartij. Volgens het correctierecht heeft de burger het recht persoonlijke gegevens te corrigeren. Bij open data zijn er echter per definitie geen persoonlijke gegevens. Als dat onverhoopt wel het geval is, is er iets grondig misgegaan – waarschijnlijk een datalek – en dan moet er op een andere manier ingegrepen worden. Het is schier onmogelijk absoluut te voorkomen dat via slimme combinaties open data te herleiden zijn tot personen. De beslisboom in de handleiding geeft wel handvatten om dat met de huidige stand van de technieken zo veel mogelijk uit te sluiten. Experts op het gebied van kunstmatige intelligentie voorspellen echter dat het op termijn helemaal niet meer mogelijk zal zijn nog te spraken van open data.

Wethouder Van Spijk vervolgt dat de punten op pagina 19 een opsomming geven van wat er moet gebeuren in de uitvoering en nog niet van de afzonderlijke stappen. Als uitvloeisel van de aangenomen privacynota is een beleidsmedewerker privacybeleid aangesteld die gaat kijken hoe de zwakke schakel van de menselijke factor het best versterkt kan worden door het aanscherpen van procedures en databewustzijn. Het moet bijvoorbeeld standaardprocedure worden dat men gegevens teruggeeft en verwijdert van de eigen computers en laptops als men die niet meer nodig heeft voor zijn werk.

De heer **Amand (TH)** vraagt welke positie Haarlem inneemt qua ICT-beveiliging.

De heer **Trompetter (AP)** roept op scherp te blijven op alle zaken rond datastapelings vanwege de grote risico's van commercieel of crimineel misbruik.

Wethouder **Van Spijk** stelt dat Haarlem het goed doet op het gebied van databeveiliging. De gemeente is bijvoorbeeld nog nooit getroffen door een hackeraanval of virus. Maar hij vindt het niet verstandig daarmee te koop te lopen en geeft er de voorkeur aan alert te blijven en de beveiliging optimaal op peil te houden.

De **voorzitter** sluit het onderwerp voor dit moment af en voorziet dat het nog vaker ter sprake zal komen.

8. Kredietaanvraag optimalisatie huisvesting

De heer **Van Driel (CDA)** vindt de onderbouwing van dit krediet erg mager. Daarom heeft hij technische vragen gesteld die inmiddels zijn beantwoord. De dekking is naar zijn mening rommelig door te sprokkelen in verschillende potjes en te schuiven met kredieten. Er wordt geschermd met het begrip RI&E maar het is hem niet duidelijk welke invloed dat heeft op deze aanvraag. De norm voor flexwerk wordt teruggebracht tot 0,6 per fte en het komt hem niet geloofwaardig voor dat daarmee voldoende werkplekken beschikbaar blijven. Het lijkt hem nu wel voor de hand liggen een krediet te verschaffen voor de inhuizing van de Zandvoortse ambtenaren. Hij is benieuwd welk prijskaartje aan dat onderdeel van de aanvraag hangt.

De heer **Garretsen (SP)** heeft ook technische vragen gesteld. Hij vindt het een rommelige constructie dat Haarlem eerst de kapitaallasten ad 300.000 euro voor de komst van de Zandvoortse ambtenaren voor zijn rekening neemt en die later pas weer gaat verrekenen met Zandvoort. Verder acht hij het strijdig met het budgetrecht van de raad om nu al een voorschot te nemen op de begrotingen van 2018 en 2019.

De heer **Trompetter (AP)** vindt die 0,6 werkplek per fte te mager, de financiering rommelig en de bijdrage van Zandvoort onduidelijk.

Mevrouw **Van der Smagt (VVD)** vraagt wat de urgentie is achter deze rommelige aanvraag met voorschotten om de begrotingen van komende jaren. Zij vraagt waarom nu 759.000 euro krediet gevraagd wordt terwijl de inhuizing van Zandvoort maar 300.000 euro kost.

De heer **Gün (GLH)** vraagt waarom er geen overzichtelijke matrix van alle financieringsbronnen en verschuivingen is bijgeleverd. Hij vraagt of er de afgelopen jaren wel balansposten geweest zijn voor de reserveringen die nu worden aangesproken. Hij begrijpt de investeringen in software en dergelijke voor de eigen medewerkers, maar heeft altijd aangenomen dat Zandvoort zelf voor de kosten van zijn medewerkers zou betalen. Daar ziet hij nu niets van terug. Hij kan zich vinden in de 0,6 werkplek per fte, mits daarbij de garantie kan worden gegeven dat er dan voor elke medewerker een werkplek beschikbaar is die voldoet aan de Arbonormen.

De heer **Rijssenbeek (D66)** had liever gezien dat Zandvoort rechtstreeks zou betalen of dat er een afzonderlijk budget zou zijn voor deze GR. Hij kan nu niet beoordelen of de kosten daadwerkelijk worden verrekend. In deze aanvraag lopen volgens hem twee discussies door elkaar heen. Die over het krediet zelf en die over de bedrijfsvoering in het kader van de nieuwe werkwijze. Hij geeft er de voorkeur aan die laatste discussie op een ander moment afzonderlijk te voeren en niet in de marge van een kredietaanvraag.

De heer **Fritz (PvdA)** heeft ook moeite met de onduidelijkheid over de Zandvoortse bijdrage. Hij vindt dat de raad terughoudend dient te zijn rond de inrichting van werkplekken. Dat is een kwestie voor de medewerkers zelf, tussen de ondernemingsraad en de directie. De raad komt daar pas aan zet, als er in dat overleg iets fout loopt.

De heer **Amand (TH)** heeft grote moeite met het bedrag en vindt dat Zandvoort gewoon alle kosten moet betalen voor zijn aandeel. Hij vraagt hoe de kosten nu verrekend gaan worden en welk bedrag echt nodig is.

Wethouder **Van Spijk** betreurt het dat de aanvraag rommelig overkomt. Dat ligt eraan dat nu in één keer diverse zaken worden meegenomen. Er staan drie etages aan de Zijlstraat leeg in afwachting van de komst van de ambtenaren uit Zandvoort. Die drie etages moeten nu ingericht worden. Bovendien zijn er investeringen nodig in het oude stadhuisgebouw, waar ook meer

flexwerkplekken moeten komen. Bovendien heeft het ermee te maken dat de Raakspoort net iets anders is ingericht dan de Zijlpoort. Het gaat nu om het optimaliseren van de werkplekken. De norm van 0,6 per fte is verantwoord vanwege de digitalisering van het werk, de toename van thuiswerken en het aantal medewerkers dat vier dagen van negen uur werkt. Men kan met de laptop of iPad overal inloggen. Er zijn geen signalen dat er knelpunten ontstaan bij deze lagere norm. Het beeld is eerder dat er altijd wel werkplekken onbenut blijven. Deze hele operatie is besproken met de ondernemingsraad. Men is het erover eens dat 0,6 een realistische norm is die garantie biedt voor voldoende geschikte werkplekken. De ontwikkelingen zullen worden gemonitord en als het nodig blijkt, zullen extra maatregelen getroffen worden.

In de begroting van 2018 zal men terugvinden dat Zandvoort voor elke medewerker boven op het salaris 44.000 euro per jaar betaalt voor alle overheadkosten van secretariële diensten tot inrichting. Het wachten was op een raadsbesluit in Zandvoort voordat dit definitief in de begroting te verwerken valt. Hij begrijpt wel alle zorgen en vragen die hierdoor gerezen zijn, maar verzekert dat die 44.000 euro per ambtenaar voldoende zijn om alle kosten te dekken. De hele operatie neemt de nodige tijd en zal in fases geïmplementeerd worden. Bij de RI&E kwam bijvoorbeeld ook aan het licht dat er serieuze klachten waren over tochtige en koude werkplekken. De aanpak van die klachten worden in deze operatie ook meegenomen. De gefaseerde planning loopt door tot 2019 en daarom wordt nu ook al aangegeven welke budgetten in 2018 en 2019 hiervoor nodig zullen zijn. De operatie wordt wel in samenhang aangepakt en aanbesteed. Het krediet geeft nu een totaal overzicht van wat er de komende jaren te verwachten valt. Dat is de gebruikelijke gang van zaken bij dit soort kredieten.

Al die informatie staat nu ook al in deze kredietaanvraag, maar hij zal aan de opstellers doorgeven dat dit niet duidelijk genoeg is overgekomen.

De heer **Garretsen (SP)** trekt de conclusie dat met deze aanvraag dus nu al bedragen uitgegeven worden ten laste van de begrotingen van 2018 en 2019. Hij stelt voor dan nu maar in één keer het bedrag ten laste van 2017 te brengen. Verder vraagt hij om toezending van het advies van de ondernemingsraad.

Mevrouw **Van der Smagt (VVD)** stelt voor nu alleen het bedrag voor 2017 aan te vragen en bij de volgende begrotingen telkens die andere voor dat jaar benodigde bedragen.

De heer **Van Driel (CDA)** vindt het vreemd dat in meerjarenplannen geen structurele posten voor de optimalisatie van werkplekken staan. Hij is niet overtuigd van de haast achter deze aanvraag. Verder vraagt hij correctie van de foutieve informatie in het stuk, die bij de beantwoording van zijn technische vragen aan het licht kwam.

De heer **Gün (GLH)** deelt die mening en pleit voor structurele opname in de jaarbegroting. Het is hem voorgaande jaren ontgaan dat er posten voor dit doel op de balans stonden, want anders had hij daar wel andere mooie bestemmingen voor weten te vinden. Hij hoopt dat men bij het nieuwe werken ook aandacht blijft schenken aan integraal werken, zodat dit krediet ook nog iets oplevert voor de bedrijfscultuur. Hij pleit ervoor dat gevoel en deze andere manier van aansturen binnen de organisatie te versterken. Hij oppert het idee om elke werkdag te beginnen met gezamenlijk gezang of het voordragen van een gedicht.

De heer **Rijssenbeek (D66)** herhaalt zijn oproep die discussie over het nieuwe werken op een ander moment te voeren. Hij wil graag meer duidelijkheid hebben over het vooruitlopen op komende begrotingen, omdat hij eerder de indruk had dat hier het hele budget werd vastgesteld en dat verder gewerkt zou worden volgens het werk-met-werkprincipe.

De heer **Amand (SP)** vraagt of het nu aangevraagde bedrag afdoende is of dat er nog meer aanvragen te verwachten zijn voor dit doel.

De heer **Trompetter (AP)** vraagt wanneer Zandvoort het hele bedrag inclusief kapitaallasten terugbetaalt.

Wethouder **Van Spijk** zegt dat er twee ontwikkelingen met elkaar gecombineerd worden waardoor het wellicht ingewikkeld wordt. Enerzijds zijn er de zaken die bij de onderzoeken aan het licht gekomen zijn, waarvoor op pagina 4 een overzicht gegeven wordt. Anderzijds zijn er de investeringen ten behoeve van de komst van de Zandvoortse ambtenaren. Maar het gaat allemaal om vergelijkbare investeringen in de inrichting van werkplekken. Als Zandvoort niet had meegespeeld, was er een afzonderlijk voorstel gekomen, maar nu is er de mogelijkheid om die vergelijkbare investeringen in één keer aan te besteden met alle voordelen van dien. Zandvoort en de urgente zaken uit de onderzoeken hebben prioriteit in 2017. De andere zaken komen in de investeringsplannen die jaarlijks bij de begroting worden vastgesteld. Die kan men altijd wijzigen vanwege actuele ontwikkelingen, maar de systematiek in Haarlem is om in één keer krediet aan te vragen voor zaken die zich over meerdere jaren uitstrekken om te voorkomen dat het elk jaar een discussiepunt wordt.

Deze hele operatie wordt als één project aangestuurd. Het is bij dit soort projecten eveneens gebruikelijk dan wel meteen een doorkijk over de jaren heen aan te geven. Dat valt ook in de balansposten te zien. Het lijkt hem verstandig die reserveringen te bestemmen voor het beoogde doel, zoals nu ook gebeurt. Er wordt hier inderdaad uitgegaan van het werk-met-werkprincipe zodat het goedkoper wordt de zaak in één keer aan te besteden in plaats van drie keer. Voor Zandvoort zijn alle overheadkosten per fte berekend en dat kwam uit op die 44.000 euro per fte die men voortaan jaarlijks op de begroting zal terugvinden als toename van de inkomsten van de gemeente. Dat is een structurele bijdrage waarmee in de loop van de jaren deze over meer jaren af te schrijven investeringskosten worden terugverdiend.

Hij stelt voor nog eens een keer uitgebreid met elkaar het personeelsbeleid en het nieuwe werken van de gemeente te bespreken in aanwezigheid van de gemeentesecretaris. Hij zal laten uitzoeken wat de ondernemingsraad over de werkpleknorm gezegd heeft. Hij zal zorgen dat de foutieve informatie waar de heer Van Driel op doelt, in het stuk wordt gecorrigeerd.

De **voorzitter** vraagt of er fracties zijn die amendementen of moties overwegen.

Mevrouw **Van der Smagt (VVD)** zegt dat zij in ieder geval nog fractieberaad wil hebben.

De **voorzitter** concludeert dat het stuk als hamerstuk met stemverklaring zal worden geagendeerd voor de raad, met de mogelijkheid van opwaardering.

9. Rondvraag

De heer **Garretsen (SP)** vraagt onder verwijzing naar de grote twijfels van de Woonbond over de brandveiligheid van woningen van Ymere na een renovatie in Delftwijk-Zuid of de inspectie daar al is gaan kijken en zo nee of men daarvoor wil zorgen en dan de raad wil informeren over de bevindingen.

Burgemeester **Wienen** en na hem wethouder **Van Spijk** zeggen dat zij dit zullen laten uitzoeken.

De heer **Amand (TH)** vraagt naar aanleiding van een recente arrestatie van iemand die veel wapens in zijn huis verzameld bleek te hebben, of hier sprake is van een teruggekeerde Syriëganger. Hij is benieuwd of de gemeente nog wel zo goed thuis is in de haarvaten van de samenleving als altijd wordt voorgehouden.

Burgemeester **Wienen** zegt dat het ging om een ernstig verwarde Nederlander. Het feit dat hij op tijd is gearresteerd geeft volgens hem al aan dat er gelukkig nog voldoende signalen uit de samenleving worden opgevangen. Er vindt nu een uitvoerig onderzoek plaats, onder meer naar de herkomst van de wapens. Op last van de burgemeester is de woning ontoegankelijk gemaakt zodat deze man er in ieder geval niet in kan terugkeren mocht hij worden vrijgelaten.

10. Agenda komende commissievergadering, jaarplanning en actielijst

De heer **Trompetter (AP)** mist op de actielijst de toegezegde toezending van de lijst van organisaties die BRP-gegevens krijgen van de gemeente.

De **voorzitter** zegt dat die zal worden toegevoegd, net als de voorbereiding van de griffie met wethouder Van Spijk voor een overleg van de commissie met de gemeentesecretaris over personeelsaangelegenheden. Ook zal gekeken worden naar de agendering van het jaarverslag van de bezwaarschriftencommissie.

11. Sluiting

De **voorzitter** sluit de vergadering om 19.47 uur en wenst allen een goed zomerreces.